

Slujirea în Cuvânt

Două aspecte pentru slujirea în Cuvânt

Charles Henry Mackintosh

© SoundWords, Online începând de la: 14.02.2020, Actualizat: 14.02.2020

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Pentru instruirea unui slujitor de succes al Cuvântului lui Dumnezeu sunt neapărat necesare două elemente:

1. a) cunoașterea exactă a Bibliei și
2. b) sentimentul corect pentru valoarea sufletului și a ceea ce are nevoie sufletul.

Combinarea acestor două însușiri are cea mai mare importanță pentru fiecare care a fost chemat în lucrarea de slujire în Cuvânt și în învățătură. Dacă se cunoaște numai o parte a acestei slujirii, atunci ești un slujitor total unilateral. Eu pot avea o cunoaștere profundă a Scripturii; pot avea o cunoaștere mare a conținutului Bibliei și o conștiință deosebită despre gloria ei morală, dar dacă uit sufletul și nevoile lui multiple, atunci în mod regretabil slujirea mea nu este efectivă. Slujba trece pe lângă țel, lipsește profunzimea și puterea. Slujirea nu va satisface nevoia inimii sau nu va atinge conștiința. Va fi o slujbă a Cuvântului, dar nu a sufletului. Tot ce este adus poate fi deplin adevărat și chiar să conțină gânduri frumoase, fără îndoială, însă lipsește utilitatea și puterea practică.

Pe de altă parte s-ar putea ca eu să am foarte clar înaintea privirii sufletul și nevoile lui. Mă voi strădui să fiu folositor. S-ar putea ca dorința inimii mele să fie să slujesc inimii și conștiinței ascultătorilor și cititorilor mei, dar eu nu cunosc Biblia mea. Dacă nu sunt instruit în Biblie, atunci nu am nimic cu care aș putea să mă fac folositor. Nu am nimic, pe care aș putea să-l dau sufletului, care ar putea ajunge la inimă, nimic care ar putea atinge conștiința. Slujirea mea se va dovedi neroditoare și obositoare. În loc să instruiască sufletele, ele devin enervate și plictisite. În loc să zidească sufletele, ele devin numai iritate. În loc ca sufletele să fie întărite pe calea uceniciei, ele devin descurajate, deoarece mie îmi lipsesc lucrurile de bază.

Aceste lucruri ar trebui prețuite. Cunoaștem persoane care înțeleg mult despre prima slujire – slujirea cuvântului – și înțeleg puțin despre cea de-a doua – slujirea sufletului. Aceia au realmente Cuvântul și gloria lui morală înaintea privirii. Cel care face prima slujire este așa de plin că pare să fi uitat că el are a face cu sufete. Slujirea nu este orientată spre țel și plină de putere spre inimă, nu este o luptă reală cu conștiința, nu este nici o aplicare practică a conținutului Cuvântului la sufletele ascultătorilor. Ea este foarte frumoasă, dar nu este folositoare, așa cum ar putea fi. Slujirii îi lipsește vorbirea adresată sufletului și inimii. Este mai mult o slujire în Cuvânt decât o slujire a sufletelor.

Apoi se găsesc unii care în slujba lor sunt preocupați numai cu sufletul și cu inima și cu apelare, atenționare și constrângere. Dar prin lipsa de cunoaștere a Scripturii și preocuparea regulată cu Cuvântul lui Dumnezeu, ascultătorii devin foarte epuizați prin slujba lor. Da, se pare că ei au Cuvântul ca bază pentru slujirea lor, dar ei îl folosesc așa de nepotrivit și aplicațiile lor sunt așa de nefericite, că slujba lor apare ca neinteresantă și nefolositoare.

Dacă am fi întrebați, care din cele două părți componente ale slujirii o preferăm, am spune fără ezitare: Prima! Când sunt prezentate gloriile morale ale Cuvântului, atunci aceasta este totuși ceva care preocupă inimile noastre și le impresionează, și dacă cineva slujește cu seriozitate și conștiinciozitate, s-ar putea ca el să se dezvolte, în timp ce în cazul al doilea slujirea nu este nimic altceva decât un apel plictisitor și atenționări dojenitoare.

Dar noi ne-am dori mult, ca cineva să cunoască bine Biblia și să aibă simțământul corect pentru valoarea sufletelor și că ambele sunt combinate într-un raport sănătos, atunci când el se scoală să slujească sufletelor. Darea de învățatură fără folosirea puterii de convingere nu aduce nimic, și de asemenea puterea de convingere nu folosește mult fără darea de învățatură. De aceea fiecare slujitor trebuie să studieze Cuvântul și gloriile acestuia și să se gândească la suflete și la nevoile acestora. Vrem să ne gândim întotdeauna la legătura între Cuvânt și suflete.

Tradus de la: [Der Dienst des Wortes](#)

Titlul original: „The Book and the Soul“
din *Things New and Old*, anul 6, 1863, pag. 48–50

Traducere: Ion Simionescu